

ஸமீர ஸமயஸீர்ஸ்—நம்பர் 26

1-ம் பதிப்பு

த த் வ ஸ ங் க் ய ர ன ம் (மூலம், அர்த்தம், விஞ்ஞைகளுடன்)

கும்பகோணம்

பாரத—பாகவத—ராமாயண—வேதாந்த—வித்வான்
உபந்யாஸரத்னாகர

M. ராம ராவ், B. A., L. T.

ஆசிரியர்

போஷகர் :

S. K. வெங்கடரமண ராவ், B. Sc., L. T.

77, ஸைன்குப்தா தெரு
ராம்நகர்—கோயமுத்தூர்-9.

1968

புக்போஸ்ட் **0-15]**

1 ரூ. **0-60**

॥ श्रीः ॥

முன்னுரை.

ஸ்ரீ மத்வர் அருளிச் செய்த நூல்கள் 37. அவற்றின் பெயர்களை ஸ்ரீ வியாஸராஜ ஸ்வாமிகள் 'கிரந்தமாலிகா ஸ்தோத்திரம்' என்ற நூலில் தந்து அவற்றைப் படித்தாலே எல்லா கிரந்தங்களைப் படித்த பலன் கிடைக்கும் என்று கூறியுள்ளார். அவை ஒரே சுலோகத்தில் பின்வருமாறு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பாஷ்யானாம் தசகம் ச பஞ்சகயுதம், திஸ்ரஸ்ச நிர்ணீதயः,
விஷ்ணோஸ் ஸ்தோத்ரயுகம், தச ப்ரகரணம், கல்பத்வயம்
ச ஸ்ம்ருதிः |

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணம்ருதி தந்த்ரஸாரயமகம், ந்யாயாவளீ தீபனம்,
யேநா காரி முதைவ மத்வமுனிராட் தத்யாத் ஸ
வித்யாம் மம ||

1. பாஷ்யங்கள் — 15

1. ஐதரேயம், 2. தைத்திரீயம், 3. பிருஹதாரண்யம்,
4. ஈசாவாஸ்யம், 5. காடகம். 6. சாந்தோக்யம், 7. ஆதர்
வணம், 8. மாண்டூக்யம், 9. ஷட்பிரசினம், 10. தளவ
காரகம் (உபநிஷத் பாஷ்யங்கள் 10), 11. கீதா பாஷ்யம்,
12. நிக்பாஷ்யம், 13. பிரம்ம ஸூத்திர பாஷ்யம், 14. அநு
பாஷ்யம் (அநுவ்யாக்யானம்), 15. அணு பாஷ்யம்.

2. நிர்ணயங்கள் — 3

1. ஸ்ரீமன் மகாபாரத தாத்பர்ய நிர்ணயம், 2. பாகவத
தாத்பர்ய நிர்ணயம், 3. கீதா தாத்பர்ய நிர்ணயம்.

3. ஸ்தோத்திரங்கள்—2

1. துவாதச ஸ்தோத்திரம், 2. நரசிம்ம நக ஸ்தோத்திரம்

4. பிரகரணங்கள்—10

1. கர்ம நிர்ணயம், 2. பிரமாண லக்ஷணம். 3. கதா லக்ஷணம், 4. உபாதி கண்டனம், 5. மாயாவாத கண்டனம், 6. பிரபஞ்ச மித்யாத்வ அநுமான கண்டனம், 7. தத்வ ஸங்க்யானம், 8. தத்வ விவேகம், 9. தத்வ உத்யோதம், 10. விஷ்ணு தத்வ வீநிர்ணயம்.

5. (விரத) கல்பங்கள்—2

1. ஜயந்தீ நிர்ணயம், 2. யதிப்ரணவ கல்பம்.

6. மற்றவை—5

1. ஸதாசாரஸ்மிருதி, 2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணமிருத மஹார்ணவம், 3. தந்த்ரஸார ஸங்கிரஹம், 4. யமக பாரதம், 5. நியாய விவரணம்.

शास्त्रैकदेशसंबद्धं शास्त्रकार्यान्तरे स्थितम् ।

आहुः प्रकरणं नाम ग्रन्थमेदं विपश्चितः ॥

சரஸ்த்ரைகதேச ஸம்பத்தம், சாஸ்த்ர கார்யாந்தரே

ஸ்திதம் |

ஆஹு: ப்ரகரணம் நாம, க்ரந்தபேதம் விபஸ்சித : ||

சாஸ்திரங்களில் ஆங்காங்கு பல விடங்களில் கூறப் பட்டுள்ள விஷயங்களை ஒன்று சேர்த்துத் தொகுத்து எளிதில் புரிந்து கொள்ளும்படி இயற்றப்பட்டச் சிறு நூலுக்கு பிரகரணம் என்று பெயர். முற்கூறப்பட்ட பத்து பிரகரணங்களில் மிகச் சிறந்தது தத்வ ஸங்க்யானம் ஆகும். இது 11

சுலோகங்கள் கொண்டது. இதற்கு ஸ்ரீ ஜயதீர்த்தர் டகா வென்ற வியாக்யானத்தைச் செய்துள்ளார். அந்த டகாவுக்கு டிப்பணி என்ற வியாக்யானத்தை ஸ்ரீ விஜயீந்திர ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீராகவேந்திர ஸ்வாமிகள், ஸத்யதர்ம தீர்த்தர் காசி ஆசார்யார் முதலிய பலர் இயற்றியுள்ளனர். அவைகளைத் தழுவி அனைவருக்கும் எளிதில் புரியும்படியான முறையில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் சாஸ்திர பிரவேசமும் ஏற்படும். ஆகவே அனைவரும் இதைப் படித்து பயனடையுமாறும் ஸ்ரீமத்வரின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகுமாறும் வேண்டப்படுகிறார்கள்.

N. B. இதை அச்சிட்டு வெளியிடப் பேருதவி புரிந்த ஸ்ரீயுத S. K. வெங்கடரமண ராவ், B. Sc., L. T., 77, ஸென்குப்தா தெரு, ராம்நகர், கோயமுத்தூர்-9 அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் பல.

மற்றவர்களும் அன்னுரைப் பின்பற்றினால் பல பிரசுரங்கள் வெளிவர ஹேதுவாகும்.

‘த்வைத விலாஸ்’ }
கும்பகோணம். }

M. ராமராவ்,
16—11—1968.

॥ श्रीः ॥

तत्त्वसंख्यानम् தத்வ ஸங்க்யானம்.

ॐ स्वतंत्रं अस्वतंत्रं च द्विविधं तत्त्वमिष्यते ।

स्वतन्त्रो भगवान् विष्णुः भावाभावौ द्विधेतरत् ॥ १ ॥

ஸ்வதந்த்ரம் அஸ்வதந்த்ரம் ச, த்விவிதம் தத்வமிஷ்யதே |
ஸ்வதந்த்ரோ பகவான் விஷ்ணு : பாவாபாவௌ

த்விதேதரத் || 1

தத்வம், ஸ்வதந்திரம் (என்றும்) அஸ்வதந்திரம் (என்றும்) இருவகைப்படும் என்று (ப்ராமாணிகர்களினால்) ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆறு குணங்களைப் பெற்றுள்ள விஷ்ணு ஸ்வதந்திர தத்வம் ஆவார். மற்றொன்று (அஸ்வதந்த்ரம்) பாவம் என்றும் அபாவம் என்றும் இரு வகைப்படும்.

प्राक्प्रध्वंस सदात्वेन त्रिविधोऽभाव इष्यते ।

चेतनाचेतनत्वेन भावोऽपि द्विविधो मतः ॥ २ ॥

ப்ராக் ப்ரத்வம்ஸ சதாத்வேன, த்ரிவிதோS பாவ

இஷ்யதே |

சேதனாசேதனத்வேன, பாவோSபி த்விவிதோ மத : || 2

அபாவ தத்வம், 1. ஒருபொருள் உண்டாவதற்கு முந்தியுள்ளது, 2. அப்பொருள் நாசமடைந்த பிறகு உள்ளது, 3. எப்போதும் உள்ளது என மூன்று வகைப்படும் என (ப்ராமாணிகர்களால்) ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. 1. சேதனம், 2. அசேதனம் என்று பாவதத்வமும் இருவிதமானது எனக் கருதப்படுகிறது.

दुःखस्पृष्टं तदस्पृष्टं इति द्वैधैव चेतनम् ।

नित्यादुःखा रमाऽन्ये तु स्पृष्टदुःखाः समस्तशः ॥ ३ ॥

துக்கஸ்ப்ருஷ்டம் ததஸ்ப்ருஷ்டம், இதி த்வேதைவ

சேதனம் |

நித்யாதுக்கா ரமாऽன்யேது ஸ்ப்ருஷ்ட-துக்காஸ்

ஸமஸ்தச : | 3

1. துக்க சம்பந்தமுள்ளது, (2) அதன் சம்பந்தம் அற்றது என சேதனம் இரண்டே வகையானது. எப்போதும் துக்க ஸம்பந்தமற்ற தத்வம், லக்ஷ்மீ ஆவாள். மற்றவர்கள் எல்லோருமே துக்க சம்பந்தமுள்ளவர்கள்.

स्पृष्टदुःखाः विमुक्ताश्च दुःखसंस्था इति द्विधा ।

दुःखसंस्थाः मुक्तियोग्याः अयोग्या इति च द्विधा ॥ ४ ॥

ஸ்ப்ருஷ்டதுக்கா : விமுக்தாஸ்ச, துக்கஸம்ஸ்தா

இதி த்விதா |

துக்கஸம்ஸ்தா : முக்தியோக்யா : , அயோக்யா

இதி ச த்விதா | 4

துக்க சம்பந்தமுள்ளவர்கள், 1. முக்தர்கள் (அடியோடு விடுபட்டவர்கள்) 2. துக்கத்தில் (ஸம்ஸாரத்தில்) இருப்பவர்கள் என்று இரு வகைப்படுவர். துக்கத்தில் இருப்பவர்கள், 1. முக்திக்குத் தகுந்தவர்கள், 2. அதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்று இரு வகைப்படுவர்.

देवर्षिपितृपनराः इति मुक्तास्तु पंचधा ।

एवं विमुक्तियोग्याश्च

தேவர்ஷி பித்ரு பநரா : , இதி முக்தாஸ்து பஞ்சதா |

ஏவம் விமுக்தியோக்யாஸ்ச,

மோக்ஷமடைந்தவர்கள், 1. தேவர்கள், 2. ரிஷிகள், 3. பித்ருக்கள், 4. சக்ரவர்த்திகள், 5. மனுஷ்யோத்தமர்கள் என்று ஐந்து விதமானவர்களே. இம்மாதிரியே மோக்ஷத்திற்குத் தகுந்தவர்களும் (ஐந்து பிரிவினர்) ஆவர்.

तमोगाः सृतिसंस्थिताः ॥ ५ ॥

इति द्विधा मुक्तयोग्याः

தமோகா : ஸ்ருதி ஸம்ஸ்திதா : ॥ 5

இதி த்விதா முக்தி அயோக்யா :

மோக்ஷத்திற்குத் தகுதியற்றவர்கள், 1. தமஸ்ஸுக்கு (நித்ய நரகத்துக்குத்) தகுந்தவர்கள் என்றும், 2. நித்ய ஸம்ஸாரிகள் (மத்யம மனுஷ்யர்கள்) என்றும் இருவகையினர்.

दैत्यरक्षः पिशाचकाः ।

मर्त्याधमाश्चतुर्थैव तमोयोग्याः प्रकीर्तिताः ॥ ६ ॥

தைய ரக்ஷ : பிசாசகா : |

மர்த்யாதமாஸ் சதுர்த்தைவ, தமோயோக்யா :

ப்ரகீர்த்திதா : ॥ 6

தமஸ்ஸுக்குத் தகுந்தவர்கள், 1. தைத்யர்கள், 2. ராக்ஷஸர்கள், 3. பிசாசங்கள், 4. மனுஷ்யாதமர்கள் என நான்கு வகையினரே என்று (சுருதிஸ்மிருதி முதலிய சாஸ்திரங்களில்) நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

ते च प्राप्तान्धतमसः सृतिसंस्थाः इति द्विधा ।

தே ச ப்ராப்தாந்ததமஸ : , ஸ்ருதிஸம்ஸ்தா : இதி த்விதா |

அந்த நால்வரும், 1. அந்தம்தமஸ்ஸை (கண்களைக் குருடாக்கும் இருட்டு உள்ள நரகம்) அடைந்தவர்கள் என்றும்), 2. இப்போது ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பவர்கள் என்றும் இரு வகையினராவர்.

नित्यानित्यविभागेन त्रिधैव अचेतनं मतम् ॥ ७ ॥

நித்யா நித்ய விபாகேன, த்ரிதைவ அசேதனம் மதம் ॥ 7

அசேதனம், 1. நித்யமானது, 2 நித்யமும் அநித்யமும் ஆனது, 3. அநித்யமானது என்று மூன்றே விதமானது எனக் கருதப்படுகிறது (ப்ராமாணிகர்களால்)

नित्या वेदाः, पुराणाद्याः कालः प्रकृतिरेव च ।

नित्यानित्यं त्रिधा प्रोक्तं,

நித்யா வேதா : புராணாத்யா : , கால : ப்ரக்ருதிரேவ ச |
நித்யா நித்யம் த்ரிதா ப்ரோக்தம்,

நித்யப் பொருள், வேதங்கள் (அ ஆ முதலிய 50 எழுத்துக்கள் (க்ஷ-சேர்த்து 51) அவ்யாக்ருத ஆகாசம் எனப்படும் இடைவெளி (Space) ஆகும். நித்யாநித்யம், 1. (புருஷர்களால் இயற்றப்பட்ட) புராணம் முதலியன, 2. காலம், 3. பிரகிருதி என்று மூவகைப்படும். என நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

अनित्यं द्विविधं मतम् ॥ ८ ॥

அநித்யம் த்விவிதம் மதம் ॥ 8

असंसृष्टं च संसृष्टं, असंसृष्टं महान् अहम् ।

बुद्धिमेनः खानि दश मात्रा भूतानि पंच च ॥ ९ ॥

அஸம்ஸ்ருஷ்டம் ச ஸம்ஸ்ருஷ்டம், அஸம்ஸ்ருஷ்டம்
மஹான் அஹம் |

புத்திர் மன : கானி தச, மாத்ரா பூதானி பஞ்ச ச ॥ 9

1. நன்கு சிருஷ்டிக்கப்படாதது, 2. நன்குசிருஷ்டிக்கப் பட்டது என்று அநித்யப் பொருள் இரண்டு விதம் என்று (ப்ராமாணிகர்களால்) கருதப்படுகிறது.

நன்கு சிருஷ்டிக்கப்படாத பொருள்கள் ஆவன 1. மஹத் தத்வம், 2. அஹங்கார தத்வம், 3. புத்தி, 4. மனஸ் 5—14 பத்து இந்திரியங்கள், 15—19 தன்மாத்திரை எனப் படும், சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்ற விஷயங்கள். 20—24 (பிருதிவி, அப் (ஜலம்) தேஜஸ் (அக்னி) வாயு, ஆகாயம் என்ற) ஐந்து பூதங்கள். (மொத்தம் 24)

संस्पृष्टं अण्डं तद्गुणं च समस्तं संप्रकीर्तितम्।

ஸம்ஸ்ருஷ்டம் அண்டம் தத்கம்ச, ஸமஸ்தம் ஸம்ப்ர

கீர்த்திதம் |

நன்கு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள், பிரம்மாண்டமும் அதிலுள்ள எல்லாப் பொருளும் ஆகும் என நன்கு கூறப் பட்டுள்ளது.

सृष्टिः स्थितिः संहतिश्च नियमोऽज्ञान बोधने ॥ १० ॥

बन्धो मोक्षः सुखं दुःखं आवृति ज्योतिरेव च ।

विष्णुनाऽस्य समस्तस्य समास व्यासयोगतः ॥ ११ ॥

ஸ்ருஷ்டி : ஸ்திதி : ஸம்ஹ்ருதிஸ்ச, நியமோ஽ஜ்ஞான

போதனே || 10

பந்தோ மோக்ஷ : ஸுகம் துக்கம், ஆவ்ருதிர் ஜ்யோ

திரேவ ச |

விஷ்ணுனா஽ஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய, ஸமாஸ வ்யாஸ

யோகத : || 11

1. ஆக்கல், 2. காத்தல், 3. அழித்தல், 4. தூண்டுதல் 5. அறிவின்மை, 6. அறிவு, 7. கட்டுதல், 8. மோஷம், 9. சுகம், 10. துக்கம், 11. இருட்டு, 12. வெளிச்சம் (ஆகிய பன்னிரண்டு) விஷ்ணுவினால் இந்த (முற்கூறப்பட்ட) எல்லா அஸ்வதந்திரத்திற்கும் சுருக்குதல், விஸ்தரித்தல் என்ற முறையில் ஏற்படுகின்றன. (வினா விடை 40)

மகாவைத் தழுவிய வினா விடைகள்.

लक्ष्मीपतेः पदंभोजयुगं नत्वा गुरोरपि ।

करिष्ये तत्त्वसंख्यानं, व्याख्यानं नातिविस्तरम् ॥

லக்ஷ்மீபதே : பதாம்போஜ, யுகம் நத்வா குரோரபி |

கரிஷ்யே தத்வ ஸங்க்யான, வ்யாக்யானம் நாதிவிஸ்தரம் |

லக்ஷ்மீபதியின் தாமரை போன்ற இரு பாதங்களையும், குருவின் (பாதங்களையும்) கூட நமஸ்கரித்து தத்வஸங்க்யானத்தின் வியாக்யானத்தை சப்தங்களின் அதிக விரிவு இல்லாதபடி செய்கிறேன்.

லக்ஷ்மீபதி—சகலரின் வாக்கு, மனஸ், ஆகியவைகளின் நியாமகளான லக்ஷ்மியை முதலில் வணங்க வேண்டும். ஆனால் அவளை ஸ்வதந்திரமாக வணங்கக்கூடாது. லக்ஷ்மீபதியை வணங்கினால் இருவரையும் வணங்கினதாக ஆகும்.

பதாம்போஜயுகம்—பகவானின் பாதம் தாமரை போன்று அழகாக விருப்பதால் பக்தியுடன் வணங்க காரணமாகிறது. பாதம் முதலிய சகல அங்கங்களுடன் கூடிய தேகம் உண்டு என்று ஏற்படுவதால் பகவானுக்கு ரூபமில்லை, அங்கம் இல்லை என்ற வாதம் பிராகிருதமான ரூபமில்லை, அப்ராகிருதமான ரூபம் முதலியன உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது. பகவானின் இடது பாதத்துக்கு ஸு (ஆனந்தம்) என்றும், வலது பாதத்

துக்கு வி : (ஞானம்) என்றும் பெயர். நமக்கு ஆனந்தமும் ஞானமும் இரண்டும் வேண்டுமாதலால் இரண்டு பாதங்களை யும் நமஸ்கரிப்பது பொருத்தமானது.

குரோபி — பகவானிடம் சிறந்த பக்தியைப் போலவே பிரம்மாதி தேவர்களிடமும், குருவினிடமும் அவரவர்களின் தகுதிக்குத் தக்கவாறு யாருக்குப் பக்தியிருக்கிறதோ, அந்த மகாத்மாவுக்கு குரு கற்பித்த விஷயங்களும் (கற்பிக்காத விஷயங்களும் கூட) நன்கு விளங்கும்—என்று சுவேதாசுவ தர உபநிஷத்தில் கூறியிருப்பதால் குருவையும் வணங்க வேண்டியதவசியம்.

கரிஷ்யே — ‘ க ரி ஷ் யா மி ’ எ ன் று ம் சொல்லலாம். ‘கரிஷ்யே’ என்றதால் இந்த நூலுக்கு வியாக்யானம் செய்வ தினால் ஏற்படும் ஹரி குருக்களின் அநுக்ரஹம் தன்னையே யடைகிறது என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

வியாக்யானம் — 1 பதம் பிரித்தல், 2. அர்த்தம் கூறுதல் 3. விக்ரஹம் (கூட்டுப்பதங்களைப் பிரித்துக் காட்டுதல்), 4. வாக்கியங்களின் ஜோடனை, 5. ஆக்ஷேபங்களுக்குச் சமா தானம் கூறல்—இந்த ஐந்தும் வியாக்யானத்தின் லக்ஷணம்.

நாதிவிஸ்தரம் — விஸ்தரம்—சப்தங்களின் பெருக்கு. விஸ்தாரம்—அர்த்தங்களின் பெருக்கு. ‘விஸ்தரமில்லாது வியாக்யானம் செய்கிறேன்’ என்றதால் சிலவகை எழுத்துக்களால் பல்வகைப் பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன என ஏற்படுகிறது.

1. தத்வ ஸங்க்யானம் என்பது என்ன ?

உலகத்திலுள்ள எ ல் லா தத்வங்களின் அறிவைத் தரும் நூல். அவற்றைக் கணக்கிட்டும் தொகுத்தும் தரும்.

2. தத்வம் என்றால் என்ன ?

உண்மையான அறிவுக்கு விஷயமாகும் பொருள் தத்வம்.

3. இந்த நூலின் அவசியம் யாது ?

மோக்ஷத்தை விரும்புவோர், பரமாத்மா ஜகத்தின் சிருஷ்டி முதலிய எட்டு காரியங்களுக்கு நிமித்த காரணமானவர் என்று அவசியம் அறியவேண்டும். இதுவே சகல ஸர்வ சாஸ்திரங்களின் ஏகமனதான அர்த்தமாகும். அதற்காகப் பலவிதமான பிரிவுகளோடு கூடிய ஜகத்தையும் நன்கு அறியவேண்டும். சாஸ்திரங்களில் பலவிதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பரமாத்மா, ஜகத், என்ற முக்ய அமுக்ய தத்வங்களைச் சிஷ்யர்களின் நன்மைக்காக ஒன்று சேர்த்துத் தொகுத்து அருளியுள்ளார் எமது ஆசார்யர்.

4. ஓர் நூலின் ஆரம்பத்தில் மங்களம் என்ற கடவுள் வணக்கத்தை ஏன் செய்யவேண்டும் ?

அந்த நூல் இடையூறின்றி முடிவடைய வேண்டும் மக்களிடையே நன்கு பிரசார மடையவேண்டும், அதைப் படிப்போர்க்கு சகல மங்களங்களும் உண்டாகவேண்டும் என்பதற்காக எல்லா அறிவாளிகளும் முதலில் கடவுளை வணங்கி அந்த வணக்கத்தை கிரந்தத்திலும் சேர்த்துள்ளனர். (ஆசிரியர், நமஸ்கரித்தல், ஓர் பொருளைக் குறிப்பிடுதல் என மங்களம் மூன்று வகைப்படும். நமஸ்கரித்தலும் 1. மனதினால், 2. உடலால், 3. வார்த்தையால் என்றவாறு மூன்று வகைப்படும்)

5. இந்நூலில் எவ்வித மங்களமும் ஏன் செய்யப்படவில்லை?

ஆசார்யர் மனதினாலோ வேறுவிதமாகவோ செய்திருக்கலாம். அவர் ஆஸ்திக சிரோமணியாதலால் அவ்வாறு ஊகிக்கப்படுகிறது. மேலும் ஸ்வாதந்தர்யம் முதலிய குணங்களோடு விளங்குகிற பகவானை 'ஸ்வதந்தர்யம்' என்ற பதத்தால் முதலில் கூறியிருப்பதே சிறந்த மங்களமாகும். அதைக் காட்டிலும் வேறு மங்களம் யாது? அப்பதம் மங்களத்துக்காக அல்ல. இருவித தத்வங்களில் ஒன்றைக் குறிப்பதற்காக உளது, என்றாலும் பக்தியுடன் உச்சரிக்கப்பட்ட அப்

பதம், தன் இயற்கையான மகிமையால் பூர்ண மங்களங்களை யும் சம்பாதித்துத் தருகிறது. (கு ளி ரை ப் போக்கவே மூட்டப்பட்ட நெருப்பு வெளிச்சத்தையும் இயற்கையாகத் தருவது போல)

6. தத்வம் எத்தனை வகைப்படும்?

1. ஸ்வதந்திரம், 2. அஸ்வதந்திரம் என இருவகை.

7. அவற்றின் லக்ஷணம் யாது?

1. ஸ்வரூபம் (உருவம்), 2. நல்ல அறிவு, 3 செய்கை இம்மூன்றிலும் பிறரை அபேக்ஷிக்காதது ஸ்வந்திர தத்வமாகும். அவற்றில் பிறரை அபேக்ஷிப்பது அஸ்வதந்திரம்.

8. முதல் சுலோகத்தின் முன்பாதியில் எந்தப்பதம் தொக்கியுள்ளது? அந்தப்பதம் ஏன் அவசியம்?

इति (என்று) என்ற பதம் தொக்கியுள்ளது. அது இல்லை யேல் ஒவ்வொரு தத்வமும் இரண்டு வகைப்படும் என்று அர்த்தமாகிவிடும்.

9. 'இஷ்யதே' (ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது) என்ற பதத்தின் கருத்து யாது?

ஒருவர் உலகத்தில் தத்வமே இல்லை, எனலாம். அது ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விருத்தமானது. மேலும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிறது. 'தத்வம்—உண்மையில் இருப்பது' என்று அர்த்தம். 'இல்லை' என்பது அதற்கு முரணானது. மற்றொரு ருவர், 'ஒரு தத்வம் தான் உள்ளது'. எனலாம். பல தத்வங்கள் காணப்படுவதால் பிரத்யக்ஷ விரோதம் ஏற்படும். மூன்றாமவர், 'எல்லாம் ஸ்வதந்திரமே' எனலாம். 'எந்த விஷயத்திலும் நாம் ஸ்வதந்திரர்களல்ல' என்று ஒவ்வொருக்ஷணமும் நன்கு உணரும் நம் எல்லோருடைய அநுபவத்திற்கும் இது பொருந்தாதது. மேலும் ஸ்வந்திரர்களாயின் துக்கமேயில்

லாது எப்போதும் சுகிகளாகவே இருக்கவேண்டும். நான்கா மவர், 'எல்லாம் அஸ்வதந்திரமே' எனலாம். 'அஸ்வதந்திரம்' என்றால் 'மற்றவனுக்கு அதீனமாக விருப்பது' என்று அர்த்தம். யாராவது அந்த மற்றவனாக விருக்கவேண்டும் அல்லவா! அவனும் அஸ்வதந்திரனாயிற்றே! ஆகவே இதுவும் பொருந்தாது. மேலும் வேதங்களுக்கும் விருத்தமானது. இந்த வாதங்களை யெல்லாம் கண்டித்து, தத்வம் உண்டு, ஒரு தத்வ மல்ல, இரண்டு, அதில் ஒன்று ஸ்வதந்திரம், மற்றொன்று அஸ்வதந்திரம் என்றே அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கவே 'இஷ்யதே'.

10. பாவம்—அபாவம்; சேதனம்—அசேதனம் என்று முதலில் பிரித்துப் பிறகு ஸ்வதந்திரம்—அஸ்வதந்திரம் எனப்பிரிக்கக்கூடாதா ?

(விடை 3-ல்) அஸ்வதந்திரமான இந்த உலகம், ஸ்வதந்திரமான பகவானின் வசத்திலுள்ளது, என்ற அறிவு அல்லவா மோக்ஷஸாதனமாகும். ஆகவே இப்பிரிவினைக்கு முக்யத்வம் இருப்பதால் முதலில் கூறப்படுகிறது. மேலும் மற்ற பிரிவினைகளில் இந்த அறிவு முதலில் ஏற்படாது. அதனால் தத்வங்களைக் கணக்கிடுவது கங்கை மணல்களைக் கணக்கிடுவதுபோல பயனற்றதாகும்.

11. ஸ்வதந்திர தத்வம் எது ?

பூர்ணமான 1. ஐசுவரியம் (அதிகாரம்), 2. வீர்யம் 3. கீர்த்தி, 4. செல்வம் அல்லது காந்தி, 5. சாதாரண ஞானம், 6. விசேஷ ஞானம் என்ற ஆறு குணங்களைப் பெற்றுள்ள விஷ்ணு ஒருவர் தான்.

12. 'இரு வகைப்படும்' என்பதற்குப் பதிலாக 'இரு தத்வங்கள்' என்று சொல்லக்கூடாதா ?

அப்பொழுது ஸ்வதந்திரம் போல அஸ்வதந்திர தத்வமும் ஒன்று தான் எனத்தோன்றும். பின்னால் கூறப்படும் அதிலுள்ள பல பிரிவுகளுக்கு விருத்தமுமாகும். இப்பொழுது ஸ்வதந்திரமும் பல பிரிவுகளையுடையது எனத்தோன்றுமே என்றால், விஷ்ணு ஒருவரே எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஸாங்க்யர்கள் முதலியோர், பிரகிருதி முதலியன ஸ்வதந்திர தத்வங்களே, எனக்கூறுவதும் தப்பு என குறிக்கப்படுகிறது.

13. அஸ்வதந்திர தத்வம் எத்தனை வகைப்படும் ?

1. பாவம், 2. அபாவம் என இருவகைப்படும்.

14. அபாவம், பாவம்—என்று சொல்லக்கூடாதா ?

பாவம் அல்லாதது அபாவம் அல்லவா! முதலில் 'பாவம்' அறியப்படவேண்டும். ஆகவே முதலில் அது சொல்லப்பட்டுள்ளது.

15. பாவத்தின் லக்ஷணம் யாது ?

முதல் பார்வையிலேயே 'இருக்கிறது' என அறியப்படுவது பாவம் ஆகும். 'இல்லை' என அறியப்படுவது அபாவம் ஆகும். (முதல் தோற்றத்தில் ஓர் பொருளின் ஸ்வரூபமே தென்படும். பிறகு அதைப்பற்றின பல விபரம் தென்படும். உதாரணம்—முதல் பார்வையில் 'இங்கு குடம் இருக்கிறது' என்றும் பிறகு 'அது சிவப்பு அல்ல' என்ற பல விபரங்கள் தோன்றும். ஆகவே 'குடம்' ஓர் பாவப்பொருள் ஆகும். அதுபோல முதல் பார்வையில் 'இங்கு குடம் இல்லை' என்றும் பிறகு 'குடத்தின் அபாவம் (இல்லாமை) இருக்கிறது' என்றும் தோன்றும். ஆகவே முதற்பார்வையில் 'இல்லை' எனத்தோன்றுவது அபாவப்பொருளாகும்.

16. ஸ்வதந்திரமான விஷ்ணு பாவப்பொருள் ஆயிற்றே !
அஸ்வதந்திரப் பிரிவான இது அவருக்கு எவ்வாறு
பொருந்தும் ?

அதனால் பரவாயில்லை. எந்தெந்த அஸ்வதந்திரப் பிரிவு
களின் லக்ஷணம் பகவானுக்குப் பொருந்துகிறதோ அது
அவரைச் சார்ந்ததே.

17. சேதனம்—அசேதனம் என்ற பிரிவுக்குப் பிறகு இந்தப்
பிரிவைக் கூறக்கூடாதா ?

ப்ராபாகர மதத்தினர் அபாவம் என்ற பொருளே கிடை
யாது என்கின்றனர். அதைக் கண்டிக்கவே இந்தப் பிரி
வினைக்கு முதலிடம் தரப்பட்டுள்ளது.

18. முதலில் கூறப்பட்ட பாவத்தின் பிரிவுகளைக் கூறாமல்
அபாவத்தின் பிரிவுகள் ஏன் கூறப்படுகின்றன ?

பாவத்தின் உட்பிரிவுகள் அதிகம். அபாவத்தின் உட்பிரி
வுகள் கொஞ்சம். ஸுசீகடாஹ நியாயத்தின்படி அபாவத்தின்
பிரிவினை முதலில் கூறப்படுகிறது. (கொல்லனீடம் (கடாஹம்)
பெரிய அண்டாவைச் செய்து தரும்படி ஒருவன் முதலில் வேண்
டினான். பிறகு மற்றொருவன் (ஸுசீ) ஊசியைச் செய்து தரும்
படி வேண்டினான். பின்னால் வேண்டப்பட்டதை முதலில்
செய்து முடித்தான். இதைத் தழுவி இந்த நியாயம் எழுந்தது)

19. அபாவத்தின் பிரிவுகள் எவை ?

1. ப்ராக் அபாவம்—குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைக்குமுன்
பற்களின் அபாவம் இருக்கிறது. பற்கள் முளைத்ததும் அந்த
அபாவம் நசித்து விடும். இம்மாதிரி ஒரு பொருள் உண்டாகு
முன் அநாதி காலமாயுள்ள அதன் அபாவம் (இல்லாமை)
ப்ராக் அபாவம் எனப்படும். 2. ப்ரத்வம்ஸாபாவம்—கழுவர்
களுக்குப் பற்கள் நசித்து விட்டதால் பற்களின் அபாவம் இருக்

சிறது. இந்த அபாவம், நசித்ததும் ஏற்பட்டு என்றைக்கும் இருப்பது. இம்மாதிரி ஒரு பொருள் நாசமடைந்ததும் ஏற்படும் அதன் அபாவம் (இல்லாமை) ப்ரத்வம்ஸாபாவம் எனப்படும். 3. ஸதா அபாவம்—பக்ஷிகளுக்கு எப்போதுமே பற்கள் இல்லை. அவைகளிடம் பற்களின் அபாவம் (இல்லாமை) எப்போதுமே இருக்கிறது. இதற்கு ஸதா அபாவம் எனப்படையர். மற்றும் சில உதாரணங்கள்— 1. குதிரைக்கொம்பு. 2. முத்துச் சிப்பியில் தோன்றும் வெள்ளி (சுக்திரஜதம்) 3. மலடி மகன் (வந்த்யாஸுத:) 4. பழுதையில் தோன்றும் பாம்பு (ரஜ்ஜு ஸர்ப்பம்) 5. கானல் நீர் (மிருக திருஷ்ணிகா)

20. சு. 2-ல், 'இஷ்யதே' என்ற பதத்தின் கருத்து யாது?

சிலர் அபாவம் இரண்டு வகைப்படும் என்றும், தார்க்கிகர்கள், அன்யோன்ய அபாவத்தைச் சேர்த்து நான்கு வகைப்படும் என்றும் கூறுகின்றனர். அதைக் கண்டித்து இதையே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் எனக்குறிக்கிறது. இரு பொருள்களுக்குமுள்ள பரஸ்பர பேதமே அன்யோன்ய அபாவம் ஆகும். அது அந்த இரு பொருள்களின் ஸ்வரூபமாக விருப்பதால் அபாவம் என்று கூறுவது தவறு. ஆகவே மூன்று அபாவங்களே. அவர்கள் கூறும் அத்யந்த அபாவம் என்பதையே எமது ஆசார்யர் ஸதா அபாவம் என்று கூறியுள்ளார். ஏனெனில் அதன் லக்ஷணத்தையும் சுட்டிக்காட்டினது போலாகும்.

21. பாவப் பொருள் எத்தனை வகைப்படும்?

இரு வகைப்படும் 1. சேதனம் (அறிவுள்ளது) 2. அசேதனம் (அறிவில்லாதது)

22. 'சேதனம்' ஏன் முதலில் கூறப்படுகிறது?

எல்லா அசேதனப் பொருள்களும் சேதனப் பொருள்களுக்காகவே உள்ளன. ஆகவே சேதனம் உயர்ந்தது. அதனால் அதற்கு முதலிடம் தரப்பட்டுள்ளது.

23. சு. 2-ல் 'மத:— கருதப்படுகிறது', என்பதின் கருத்து யாது?

சிலர், 'மண் பேசிற்று, ஜலம் பேசிற்று, செடிகொடிகள் பேசின' என்று வேதம் கூறுவதை யொட்டி எல்லாப் பொருள் களும் சேதனமே என்கின்றனர். அது தவறு. மண்ணின் அபிமானி தேவதை பூமிதேவி, ஜலத்தின் தேவதையான வருணன் அல்லது புதன். செடி கொடிகளின் தேவதையான சந்திரன் பேசினார்கள் என்றே வேதங்களின் அர்த்தமாகும். (பிரம்ம குத்திரம் 2-1-5) அதைக் கண்டிக்கவே 'மத:' என்ற பதம்.

24. சேதனத்தின் பிரிவுகள் யாவை?

1. துக்க சம்பந்தமுள்ளது, 2. துக்க சம்பந்தமற்றது என்று இரு பிரிவுகள்.

25. சு. 3-ல் 'ஏவ' என்பதன் கருத்து யாது?

சிலர், எல்லாம் மாயை (தோற்றம்) துக்கமும் மாயை. ஆகவே துக்க சம்பந்தமுள்ள பொருளே இல்லை என்கின்றனர். இது 'எல்லாம் ஸத்யமானது' என்று கூறும் வேதங்களுக்கு முரணானது. உண்மையாக துக்கத்தால் பீடிக்கப்படும் நம் எல்லோருடைய பிரத்யக்ஷ அநுபவத்துக்கும் இது முரணானது. மற்றும் சிலர் 'பகவானைத் தவிர அனைவரும் துக்க சம்பந்தமுள்ளவர்களே. அஸ்வதந்திர தத்வத்தில் துக்க சம்பந்தமற்றது என்ற பிரிவே கிடையாது என்கின்றனர். நித்யமுக்தனும், துக்கமே இல்லாதவனும், வேதம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டவருமான லக்ஷ்மீயை இவர்கள் மறந்து விட்டனர். இந்த இரண்டு தவறான கருத்துக்களைக் கண்டிக்கவே ஏவ என்றபதம்.

26. சு. 3-ல், 'ஸமஸ்தச:—அனைவரும்' என்பதின் கருத்து யாது?

விசிஷ்டாத்வைதிகள், 'கருடன், சேஷன், விஷ்வக் ஸனன் முதலியோரும் எப்போதும் துக்க சம்பந்தமற்றவர்

கள்', என்கின்றனர். இது வேதம் முதலிய சாஸ்திரங்களுக்கு முரணானது, ஆகவே ஸக்ஷ்மீயைத் தவிர 'அலைவரும்' என்று.

27. துக்க சம்பந்தமுள்ளவர்களின் பிரிவுகள் யாவை?

1. துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள் (முக்தியடைந்தவர்கள்) 2. இப்போது துக்கத்தில் (சம்சாரத்தில்) இருப்பவர்கள் என இரு பிரிவுகள்.

28. முக்தியடைந்தவர்களின் பிரிவுகள் யாவை?

1. தேவர்கள், 2. ரிஷிகள், 3. பித்ருக்கள். 4. சக்கரவர்த்திகள், 5. மனுஷ்யோத்தமர்கள் என ஐந்து பிரிவுகள். ஆகவே முக்தியிலும் தாரதம்யம் உண்டு.

29. சு. 5-ல் 'து—ஏவ' என்ற பதத்தின் கருத்து யாது?

மோக்ஷத்தில் தாரதம்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத விசிஷ்டாத்வைதிகளின் கருத்து தவறு என்பதைக் குறிக்கிறது.

30. கந்தவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்?

அவர்களில் தேவ கந்தர்வர்கள் என்றும் மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள் என்றும் இரு பிரிவுகள் உண்டு. முதற்பிரிவினர் தேவ கோஷ்டியிலும் இரண்டாம் பிரிவினர் மனுஷ்ய கோஷ்டியிலும் சேருவர்.

31. இப்போது (சம்சாரத்தில்) துக்கத்திலிருப்பவர்கள் எத்தனை வகைப்படுவர்?

மோக்ஷத்திற்குத் 1. தகுந்தவர்கள், 2. தகுதியற்றவர்கள் என்று இரு வகைப்படுவர்.

32. மோக்ஷத்திற்குத் தகுந்தவர்களின் பிரிவுகள் யாவை?

28-ம் விடை போலவே ஐந்து பிரிவுகள் உண்டு

33. மோக்ஷத்திற்குத் தகுதியற்றவர்களின் பிரிவுகள் யாவை?

1. அந்தம்தமஸ் என்ற நித்யநரகத்திற்குத் தகுந்தவர்கள், 2. நித்ய ஸம்ஸாரிகள் (நடுத்தர மனிதர்கள்) என இரு பிரிவுகள்.

34. நித்ய நரகத்திற்குத் தகுந்தவர்கள் எத்தனை வகைப் படுவர்?

1. தைத்யர்கள், 2. ராக்ஷஸர்கள், 3. பிசாசர்கள். 4. மனிதர்களில் தாழ்ந்தவர்கள், என்ற நான்கு பிரிவுகள் உண்டு. இவர்களில் 1. ஏற்கனவே தமஸ்ஸை அடைந்தவர்கள், 2. இப்போது ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பவர்கள் (இனி தமஸ்ஸை அடைபவர்கள்) என்ற பிரிவுகள் உண்டு.

35. சு. 8-ல், 'ஏவ—ப்ரகீர்த்திதா : ' என்ற இரு பதங்களின் கருத்து யாது?

மேற்கூறப்பட்ட பிரிவுகள் ஆழ்ந்த சாஸ்திர ஞானமில்லாதவர்களுக்குப் புதிதாகத் தோன்றும். அதில் சிரத்தையையும் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கவே பல சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டவை யாதலால் இதற்குப் பூர்ண ஆதாரமுண்டு ஆகவே நாம் ஒப்பவேண்டும் என்பதற்காக இரண்டு பதங்கள்.

36. (விடை 21-ல் கூறப்பட்ட) அசேதனம் எத்தனை வகை?

1. நித்யமானது, 2. நித்யமும் அநித்யமும் ஆனது, 3. அநித்யமானது என மூவகைப்படும்.

37. நித்யமானது எது?

அபௌருஷேயமான வேதங்களும், ஸம்ஸ்கிருதத்தில் அ, ஆ முதலிய 51 உயிர் மெய் எழுத்துக்களும், அவ்யா க்ருத ஆகாயம் எனப்படும் இடைவெளியும் நித்யமானவை.

38. நித்யமும் அநித்யமும் ஆனது எது?

புருஷர்களால் இயற்றப்பட்ட புராணம் முதலிய எல்லா நூல்களும், காலமும், ப்ரகிருதியும் நித்யமாயும் அநித்யமாயும்

உள்ளவை. புராணம் முதலியவைகளின் சப்தம், அர்த்தம் என்ற இரு அம்சங்களில் சப்தம் அநித்யமானது, அர்த்தம் நித்யமானது. காலத்தின் அவயவங்களான செகண்டு, நிமிஷம், மணி, நாள் முதலியன அநித்யமானவை. காலப்ரவாஹமோ நித்யமானது, ப்ரக்ருதி ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தால் நித்யமானது ஸ்தூல ரூபமான பிரம்மாண்டம் முதலியன அநித்யமானவை.

39. அநித்யமானது எது? எத்தனை வகைப்படும்?

1. நன்கு சிருஷ்டிக்கப்படாதது, 2. நன்கு சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என இரு வகைப்படும். மஹத்தத்வம் முதலிய 24 தத்வங்கள், முதல் வகையைச் சேர்ந்தவை. (8-ம் பக்கம் பார்க்க) இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை பிரம்மாண்டமும் அதிலுள்ள அனைத்துமாகும்.

40. இந்த எல்லாப் பொருள்களும் எந்த விஷயங்களில் விஷ்ணுவை ஆசிரயித்துள்ளன?

9-ம் பக்கத்தில் கூறப்பட்ட 12 விஷயங்களிலும் ஆசிரயித்துள்ளன. எல்லாப் பொருள்களின் ஸ்வரூபமும் ஸ்வபாவமும் பகவானுக்கு வசப்பட்டவை. காத்தலும் பிரேரணையும் எல்லாப்பொருள்களுக்கும் உண்டு. சிருஷ்டியும் ஸம்ஹாரமும் நித்தியாநித்யப் பொருள்களுக்கும் அநித்யப் பொருள்களுக்கும் தான் உண்டு. துக்கசம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கு (லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு) அஜ்ஞானம் என்ற பாவப்பொருள் உண்டு. ஞானமின்மை என்பது லக்ஷ்மி உள்பட அனைவருக்கும் உண்டு. சேதனர்களுக்கு மட்டும் ஞானம் உண்டு. சுகம் தமஸ்ஸை அடைந்தவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோருக்கும் உண்டு. துக்கம், பகவான் லக்ஷ்மி தவிர மற்ற அனைவருக்கும் உண்டு. இந்த விபரத்தையே 'ஸமாஸவ்யாஸயோகத:' என்ற பதம் குறிக்கிறது.

சுபம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ப்பணமஸ்து.